

pisí knihovních práv dlužníkových, které slouží jen k tomu, by exekuce na práva ta mohla býti vykonána. Navrhuje-li tudíž vymáhající strana zrušení exekuce, jest v návrhu tom i návrh na výmaz knihovních zápisů, které by jinak proti vůli oprávněných v knize pozemkové dále trvaly a byly by bezúčelné, an důvod zápisu, úhrada pohledávky vymáhajícího věřitele, odpadl. Poněvadž při zrušení exekuce podle § 39 prvý odstavec ex. ř. jest zrušiti i všechny exekuční úkony až dotud vykonané a úkonem takovým, byť i jen podpůrným, jest i knihovní zápis na podkladě exekučním vykonaný, měl prvý soud kromě zrušení nucené správy povolit i výmaz vkladu práva poživacího a užívacího strany povinné.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu vymáhajícího věřitele.

D ů v o d y:

Povoleny-li týmž usnesením podle třetího odstavce § 350 ex. ř. vklad dlužníkovy práva, zde práva doživotního užívání a požívání pro manžele Josefa a Anežku S-ovy na nemovitostech v návrhu na povolení exekuce blíže označených, a exekuce zabavením tohoto práva, nešlo o dvě samostatné exekuce, pokud se týče o dva samostatné exekuční prostředky, jak zřejmě mylně míní dovolací rekurs, nýbrž o jedinou exekuci, při čemž vklad práva, jenž jako nezbytný předpoklad musí býti ve prospěch povinného předem povolen, tvoří nerozlučný celek s usnesením dalším, týkajícím se přímo vymáhajícího věřitele (srovnej k tomu i zdejší rozhodnutí uveřejněné ve sb. n. s. pod čís. 2452). Souhlasil-li tudíž vymáhající věřitel se zrušením exekuce povolené podle § 350 třetí odstavec ex. ř., nemůže si stěžovati, když byla zrušena exekuce vůbec a nikoliv jen, pokud byla povolena zabavením práva exekučně zapsaného.

Čís. 9430.

Opětovné splnění dotační povinnosti nemůže býti žádáno, i když dcera obdržené věno, třeba i náhodou, ztratila nebo se podruhé prodala. Nedostala-li však věna vůbec, může je požadovati i při druhém sňatku. Totéž platí o výbavě. V tom, že nárok na výbavu nebyl ihned vznesen, nelze spatřovati vzdání se nároku. Výbavou může býti jen bytové zařízení dané do vlastnictví oprávněného; nestačí poskytnutí předmětů zařízení jen k užívání.

(Rozh. ze dne 5. prosince 1929, R I 864/29.)

Žádost syna, by byl otec přidržen dáti mu výbavu, soud prvě stolice zamítl. Rekursní soud zrušil napadené usnesení prvého soudu a uložil mu, by vyšetře věc, znovu o návrhu rozhodl. D ů v o d y: Bedřich H. domáhá se toho, by okresní soud uložil jeho otci Josefu H-ovi, by mu zaplatil jménem výbavy 1,000.000 Kč, neboť Josef H. prý mu při jeho sňatku s Blankou po rodu D-ovou nedal vý-

bavy. Okresní soud žádost zamítl, poněvadž prý je osvědčeno, že žadatel obdržel od Josefa H-a po svatbě roku 1921 k užívání celý zámek ve V., v němž je na 20 obývatelných místností, opatřených nábytkem, že tam bylo dostatek prádla ložního i stolního, potřebného náradí a náčiní atd. a soud okresní má za to, že netřeba, by ty věci byly dány do vlastnictví, že stačí, jsou-li dány do užívání. S tohoto hlediska nezabýval se dalšími okolnostmi. Rekursní soud však má za to, že výbava podle svého účelu a podle své povahy musí býti dána do vlastnictví, že nestačí, byla-li dána jen do užívání. Bude proto okresnímu soudu o věci uvažovati s tohoto stanoviska a bude nutno zjistiti, jak to vlastně při svatbě bylo upraveno, a bude nutno vyslechnouti i ostatní osoby přezvědné, jež sice byly navrženy, ale nevyslechnuty. Zjistí-li se, že skutečně výbava dána nebyla, bude nutno další vyšetřiti a příslušné usnesení pak vydati.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y:

Především jest rozřešiti otázku, zda navrhovateli přísluší nárok na výbavu podle § 1231 obč. zák., an zažádal o určení výbavy v době, kdy už bylo jeho první manželství s Blankou po rodu D-ovou rozloučeno a žadatel již vešel v nový sňatek s Alžbětou po rodu K-ovou. § 1223 obč. zák. stanoví, že, dostala-li dcera již věno a ztratila je, byť i beze své viny, není oprávněna požadovati nové věno, ani kdyby se podruhé provdala. Při druhém sňatku není tedy dcera oprávněna požadovati věno na rodičích, jestliže je již od nich dostala, jestliže tedy rodiče dotační povinnost splnili. Opětovné splnění dotační povinnosti nemůže býti žádáno, i když dcera obdržené věno, třebas i náhodou, ztratila nebo se podruhé provdala. Nedostala-li však věno vůbec, může je požadovati i při druhém sňatku, neboť zákon chce jen vyloučiti, by rodiče nebyli povinni zříditi věno podruhé, když již dotační povinnost splnili. Tyto zásady, platící u věna, platí i u výbavy, neboť v druhé větě § 1231 obč. zák. jest výslovně uveden § 1223 obč. zák. Doslov zákona jest jasný a nepřipouští pochybnosti (srovnej Krasnopolski: »Familienrecht«, stránka 159—160. Anders: »Familienrecht«, stránka 126. Ehrenzweig: »System«, druhý svazek, stránka 219, vydání z r. 1924). Okolnost, že se navrhovatel podruhé oženil, nemá v zápětí ztrátu jeho nároku na výbavu podle § 1231 obč. zák., rozhodné jest jen, zda výbavu již dostal čili nic. Dostal-li ji již, nemá nároku na druhou výbavu, pakliže ji nedostal, může nárok uplatniti v nesporném řízení i při druhém svém sňatku. Nárok ten nepomíjí tím, že nebyl uplatňován hned, nýbrž může se tak státi i později a nesejde vůbec na tom, proč nebyl ihned vznesen — vždyť v tomto mlčení syna nelze spatřovati podle § 863 obč. zák. vzdání se tohoto nároku. Jest tedy otázka, zda navrhovateli byla otcem poskytnuta výbava přiměřená otcovu jmění. Navrhovatel tvrdí, že se mu výbavy nedostalo, odpůrce jeho trvá na stanovisku, že se tak stalo poskytnutím užívání zařízeného zámku V. a apanáží 25.000 Kč dávanou mu v letech 1921—1926. Bylo tedy na soudu, by uvažoval, jaký význam jest přiznati listině, k níž obě strany

poukazují a již uznávají za správnou. Předdeslati jest, že výbavu může tvořiti bytové zařízení dané do vlastnictví oprávněného a že nestačí poskytnutí předmětů zařízení jen k užívání. Opatření to musí býti trvalé, cizímu zásahu nepodléhající, ježto by jinak nevyhovovalo svému účelu. Zda v souzeném případě lze o takovém zařízení mluvit, nelze z listiny vyčísti. Nehledíc k tomu, že hned v první větě byla učiněna výhrada: »až na další«, která připouští různý výklad, z níž jmenovitě nelze se dohadovati, zda šlo o opatření trvalé, které podléhalo toliko určitým změnám podle nastavších nových poměrů či o opatření vůbec odvolatelné, nezdá se ani povaha jednotlivých dávek a výhod v listině uvedených nasvědčovati tomu, že měly tvořiti výbavu ve smyslu zákona. Právem proto rekursní soud pokládá za nutné, by bylo vzato na přetřes a zjištěno, co vlastně bylo při svatbě v tomto směru ujednáno, zejména, co bylo zamýšleno poskytnutím výhod ve smyslu listiny a bylo-li výslovně jednáno také o výbavě navrhovatelově.

Čís. 9431.

Prozatímní opatření.

Proti záповědi podle § 382 čís. 7 (§ 379 čís. 3) ex. ř. jest oprávněn k rekursu i poddlužník.

Proti povolení knihovní poznámky zákazu zcizení a zatížení na nemovitosti nepatřící odpůrci ohrožené strany má právo k rekursu i knihovní vlastník nemovitosti.

Lze povolití zákaz zcizení a zatížení nemovitosti, i když není připsána odpůrci ohrožené strany.

K povolení prozatímního opatření obstavkou se nevyžaduje osvědčení, že odpůrce ohrožené strany má nárok, jenž se má obstaviti. Stačí osvědčení nároku, k jehož zajištění slouží obstavka.

(Rozh. ze dne 5. prosince 1929, R I 885/29.)

Vincenc R. navrhl, by k zajištění jeho nároku proti Františku O-ovi z kupní smlouvy ze dne 3. září 1929 na vyhotovení vkladné listiny a na knihovní odevzdání koupených pozemků bylo mu povoleno prozatímní opatření: 1. soudní záповědi zcizení, zavazení a zastavení pozemků a poznámkou tohoto zákazu v pozemkové knize, 2. soudním zákazem odpůrci, by nenakládal se svým nárokem proti Františku W-ovi na knihovní odevzdání pozemků, jakož i příkazem Františku W-ovi, by až na další soudní příkaz pozemky, jež prodal Františku O-ovi ani neodevzdal aniž co podnikal, co by mohlo exekuci zmařiti nebo značně stížití. K rekursu Františka O-a a manželů Františka a Anny W-ových rekursní soud zamítl návrh na povolení prozatímního opatření.

Nejvyšší soud vyhověl dovolacímu rekursu, napadené usnesení, pokud vyřizovalo rekurs Anny W-ové do povolení obstavky, změnil v ten způsob, že její rekurs odmítl; jinak napadené usnesení zrušil a uložil rekursnímu soudu, by, nehledě k důvodu, pro který zamítl návrh na povolení prozatímního opatření, o rekursu Františka O-a a Fran-